

Posudek oponentky diplomové práce

Jméno diplomanta: Markéta Koníčková

Téma práce: Institut odkazu v českém a italském dědickém právu

Rozsah práce: 90 stran

Datum odevzdání práce: červen 2014

1. Aktuálnost (novost) tématu: Zvolené téma není sice úplně nové, ale z pohledu jednak aktuálnosti české právní úpravy, jednak faktu komparace, je nepochybně vhodné a přínosné.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje, jejich zpracování a použité metody: Zvolené téma je náročné na znalost rozmanitých vstupních údajů. Diplomantka se musela seznámit s řadou legislativních textů, monografií, včetně učebnic, statí, i komentářové literatury, rovněž staršího data.

Pokud jde o metody, s nimiž autorka pracovala, jmenujme analytickou a syntetickou, dedukční, a jistě také srovnávací.

3. Formální a systematické členění práce: Předložená práce je rozdělena do úvodu, závěru a pěti kapitol, vesměs dále, a to i vícenásobně, členěných.

V první kapitole se diplomantka zabývá institutem odkazu, jak ho znalo římské právo. Další kapitolu autorka věnuje právním úpravám na území Itálie s tím, že podrobněji probírá platné právo.

Třetí kapitola se zabývá třemi právními kodexovými úpravami na území ČR v minulosti, čtvrtá pak platným právem odkazu.

Konečně pátá kapitola obsahuje srovnání, tedy vlastní těžiště práce.

4. Vyjádření k práci: Celkově práci hodnotím jako kvalitní. Diplomantka pronikla do tématu, vyložila všechny relevantní právní úpravy a předložila své poznatky v (relativně) srozumitelné podobě.

Diplomantka se bohužel nevyhnula popisnosti. Práce představuje namnoze pouhý výklad právní úpravy, nepochybný a jasný (tzv. styl učebnice), jakoby nebylo nic, s čím by se dalo polemizovat, popř. nesouhlasit. Neuvádí ani známá (totiž publikovaná) polemická stanoviska.

Autorčino vyjadřování má značné výkyvy v kvalitě, tu a tam je, bohužel, její text nesrozumitelný. Nejde jen o gramatiku, ale ani dikce a syntax, ba ani slovník nejsou v pořádku.

Diplomantka nicméně dobře pracuje s literaturou, má obsáhlý a lege artis vedený poznámkový aparát.

Zásadní chyby práce neobsahuje.

Bohužel chybné je jednak označování kodexů, autorka si nezavedla standardní legislativní zkratky, používá laická označení (např. výraz „střední“ nelze používat bez „tzv.“, a samozřejmě správné je nepoužívat toto označení

vůbec; obdobné se týká OZ 2012 atd.).

Diplomantka, jak je to u nás bohužel dost obvyklé, plete „návrh“ a „osnovu“, píše-li o přípravách OZ za První republiky. Větší pozornost by byla namísto (stejně, jako by bylo vhodné, aby práci nechala číst třetí osobě, protože autorská slepota, pokud jde o vlastní chyby v psaní, je obecně známá).

5. Kritéria hodnocení práce:

A/ Splnění cíle práce: Předložená práce splňuje v úvodu naznačené cíle.

B/ Samostatnost při zpracování tématu: Autorka prokázala schopnost samostatné práce, ovšem v úrovni základních zjištění, výkladu zákonného textu.

C/ Práce s literaturou: Seznam zdrojů je dost bohatý (monografie, články, právní předpisy). Se zdroji autorka náležitě pracuje (srov. již výše).

D/ Hloubka provedené analýzy: Podle mého názoru autorka analyzovala dané téma v řádné hloubce a pro účely práce tohoto druhu dostatečně.

E/ Úprava práce: K formálnímu vybavení práce nemám žádné výhrady. Mám je ale k systematickému uspořádání práce. Není nepochybné, že je správné, že totiž současná italská úprava, resp. vůbec italská právní úprava měla být zařazena hned za římské právo – snad je tomu tak vzhledem k území? Jiné opodstatnění totiž nemá.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: Při obhajobě diplomové práce by se autorka měla zamyslet nad otázkou výkladu ust. 1598.

7. Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě: Vzhledem k tomu, že předložená diplomová práce všechny požadavky kladené jak po stránce obsahové, tak po stránce formální na práce tohoto druhu, doporučuji práci k obhajobě.

8. Navržený klasifikační stupeň: **velmi dobře.**

V Praze dne 19.9.2014

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
oponentka diplomové práce